

Hoofdstuk W:

Visie op de tweede Wereldoorlog van H. (Bair) Theunissen, Hingenderstraat 1 te St. Joost in dichtvorm

Woning familie Theunissen Hingenderstraat 1, op de grens van Hingen St Joost.

**Bair (geboren 19 juni 1917) was de oudste zoon van het gezin Theunissen.
Ze hadden acht kinderen (6 jongens en twee meisjes)
(Volgens zijn broers Koen en Wil deed Bair zijn inspiratie op achter de ploeg)**

Een jongere broer van Bair, Jan Theunissen 25 jaar, werd op de dag van de bevrijding nabij het ouderlijk huis door een Duitse sluipschutter doodgeschoten.

In de Kroniek over de bevrijding van het Hingen is de volgende passage opgenomen van deze laffe daad, zoals verteld door Wiel Theunissen broer van:

“Toen de Duitsers in het nauw kwamen en moesten terugtrekken, verder naar St. Joost, staken ze de schuur van familie Theunissen in brand, waardoor ze onder dekking van de rook niet zo goed zichtbaar waren voor de Engelsen. Een enkeling bleef achter in een schuttersputje aan de voorkant van de boerderij. Vader Theunissen en zoon Jan probeerden de brand te blussen, vader haalde emmers water bij de pomp en Jan probeerde op een ladder het vuur aan de balken onder de pannen van de schuur te doven. Toen Jan met de laatste emmer het vuur doofde klonk opeens een schot uit het schuttersputje aan de voorkant bij de weg achter een heg. Jan werd geraakt en zwaar gewond en met behulp van zijn vader kon hij nog de kelder bereiken. Het was al tegen de avond en de hulpverlening was niet meer te bereiken, dat duurde tot de volgende morgen, maar Jan was toen helaas al doodgebloed. De Engelsen die korte tijd na dit voorval via de achteringang in het huis waren gekomen, maakten korte metten met de schutter en schoten hem ter vergelding van zijn laffe daad ter plekke neer”

Onderstaand is het gedicht van Bair opgenomen en “puur” weergegeven waardoor de emoties beter tot zijn recht komen

Oorlog en vrede

Hoorde men eens van invasie
dan dacht men wat kan dat nu zijn
worden wij verlost van de Duitsche natie
zo stelde men zich dat voor in z'n brein

Twee grote legers
gemotoriseerd en uitgerust
Met z'n pantsers en zijn mijnenvegers
landde daar aan de Franse kust

Binnen een paar maanden was het Franse volkje vrij
verlost van de Duitsche slavernij
En Belgie was op 'n paar weken
ook vrij van de Duitsche streken

Ons Zuiden heeft het niet duur hoeven te kopen
want men had de Duitschers eenmaal aan 't lopen
en in een paar dagen
waren zij ook vrij van de Duitsche vlagen

Hier maakte men zich ook al blij
want morgen zijn we zeker vrij
Morgen is de Tommie hier
Veertien dagen dansen en drinken Smeysters bier

De Amerikaan was bij de Groene Beek gekomen
daar heeft hij een paar maanden rust genomen
Alvorens de Tommie de Maas was gepasseerd
werd daar halt gecommandeerd

Want het waren voor zulke legers grote toeren
om zoveel oorlogsmateriaal aan te voeren
Want de oorlogslasten die beide legers moesten dragen
werden niet gevaren per kinderwagen

En de Duitsche troepen onverschrokken
tot Midden Limburg teruggetrokken
gingen hier loopgraven maken en bunkers bouwen
om die beide legers weder terug te ,houwen,

Voor 't eerst hebben ze hier gijzelaars genomen
om onder de burgers sabotage te voorkomen
Mensen uit een hogere stand
vervoerden men naar een kamp, voor volk en vaderland.

En toen de Duitschers met lege handen hier aankwamen
en voor het eerst onze paarden meenamen
Want voor hun wagens hadden ze helemaal geen 'sprit'
Daar vulde je nog nauwelijks een aansteker 'mit'

Hondenkar bakker en kindervagen
die moesten de lasten van de oorlog dragen
en daarachter een troep Duitschers met een grote mond
zo reden ze dagelijks naar 't front

En kwam er eens, op een goede morgen
de Wehrmacht ons wat minder werk bezorgen
Zij stelden ons tevrede
en namen de helft van de koetjes mee

Maar was 't daar nog bij gebleven
dan was 't helemaal niet overdreven
Weg was onze St. Jooster lol
dagelijks zaten we als konijnen in ons hol

En kwam er eens op een vroeg morgentij
die Grüne Polizei ons dorp voorbij
Die namen ons de rest van 't vee
en de helft van onze de jongens mee

Nu waren onze stalletjes hol
maar kwamen wederom weer vol
Want de grote Duitsche heren
deden steden en dorpen evacueren

Dit was misschien de reden
Ergens was een kabel doorgesneden
Wij moesten 't maar geloven
maar hun ging 't om te roven

En nu verloren wij allen de moed
Menig mens verliet haven en goed
met thuis misschien een mooi salon
die zich nu in stal of kippenhok tevreden stellen kon

En keek men 's avonds naar de Zuider lucht
dan ontglipte ons een diepe zucht
want daar ginder zijn de mensen vrij
en wij leven hier onder Duitse slavernij

Maar in de eerste dagen van 't nieuwe jaar
dreigde ginder oorlogsgevaar
Wij konden het bijna niet geloven
maar de Tommie had zijn tanks vooruit geschoven

En de Duitsche pionier soldaten
gingen ons dorpje maar gauw verlaten
namen nog mee wat hun viel aan te passen
Alleen die 'Verliebte fraüleins moesten ze hier lassen

Dat waren de Duitsche soldaten
die moesten hun meisjes in de steek laten
Maar dames, wees froh nu komen de Tommies en Amerikaanse zwarten
Daar kunnen jullie wieder mee starten

Die Tommie zo zeiden die meisjes is een beter soldaat
want die Duitscher had geen Kwatta chocolaat
En 's avonds in de maneschijn, misschien wel voor 'n zoen
dat kun je voor een stukje Kwatta zeker wel doen

Maar eenmaal komt de tijd
dat ook deze soldaten ons dorpje gaan verlaten
dan krijgen onze meisjes spijt
maar we zullen ze voor eeuwig haten

Voor 't eerst kregen we honderden granaten
en wat kon het hun toch baten
voor het handjevol pas vooruit geschoven Duitsche dwazen
die ze hier neergeschoten als wilde hazen

Werd ons dorpje als een vesting beschouwd
en ieder huis in bunker omgebouwd
Als de Tommies ons dorpje doorzochten
dan werd er huis aan huis gevochten

Oh, wat een schande
heel ons dorpje dat brandde
Het slagveld lag met lijken bezaaid
zo werden jonge levens weggemaaid

En zo verloor ons dorp ook nog een burgerleven
hij had zich even naar de brand willen begeven
Duitsche mitrailleur vuur wat wij hoorden
en dat zijn borst met twee kogels doorboorde

Hij, die zich zo op de vrede had gesteld
werd op 't laatste moment door 't moordende lood neergeveld
Hij ging nu een ander leven in
maar het was een nog zwaardere slag voor het huisgezin

En hoorde men later onder de vreemde schare
die zeiden op St. Joost trof het de grootste zwarthandelaren
Zij, die hier voor niets de melk hebben gezopen
spreken zo, nu er niets meer valt te kopen

Het dorpje St. Joost dat was nu vrij gevochten
en waren het de Tommie soldaten die naar 't dorpje Montfort zochten
Zo een dorpje lief en klein
moest ook vrij van de Duitsers zijn

Voor het eerst kregen zij honderden granaten
En toen dat nog niet kon baten
lieten de grote Britsche heren
bij vergissing dit dorpje ook nog bombarderen

En dat voor een handje vol Duitse dwazen
die men weg had kunnen blazen
Vocht de Tommie hier niet met teveel geweld ?
daardoor viel ook nog menig burgerheld

En was het op die sombere woensdagmorgen
toen beide dorpjes onder de sneeuw lag verborgen
Was men toen niet gans van streek
als men zo door de stuk geslagen straten keek

Daar, waar onze ouders voor werkten dag en nacht
werd in een paar dagen in de puin gebracht
Het is bijna niet te vergeten
zo werden deze beide dorpen door elkaar gereten

Maar niemand hoeft het ooit te proberen
om voor deze dorpjes te collecteren
Met onze eigen handen en op Gods vertrouwen
zullen we deze dorpjes verder gaan opbouwen

Zo heeft de Tommie ons eindelijk ingehaald
maar deze vrede werd een beetje duur betaald
En met deze grote eer,
vergeten wij St Joost en Montfort nooit nee nooit deze oorlog meer !

**H. Theunissen
Hingenderstraat 1,
St. Joost Echt**

**Bron: de broers Koen en Wil Theunissen
Peter van Neer
©: Pejjerlandj Né Rutten**

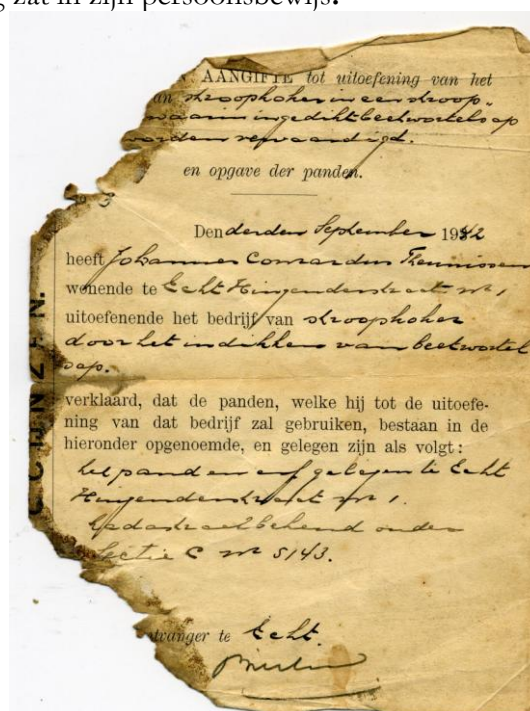
Bijlage:

Afschrift van de documenten die Jan Theunissen in zijn borstzak had zitten toen hij dodelijk getroffen werd

Voor en achterzijde van het persoonsbewijs van Jan.
(De beschadiging is ontstaan door de Duitse kogels.)

Accijnsverklaring die nodig was om stroop te mogen stoken, omdat aan het procédé suiker te pas kwam. Deze verklaring zat in zijn persoonsbewijs.

©: copyright Pejjerlandj RJM Rutten